

חיפוש עורכי דין

נזיקין | בחר אזור | חיפוש לפי שם | חפש

מיקומך באתר: עמוד ראשי >> מגזין >> נזיקין >> מטופל בשיבא נפל ומת – יורשיו יכוצו ב-183,000 ש'

מטופל בשיבא נפל ומת – יורשיו יכוצו ב-183,000 ש'

1

מאת: עו"ד דוד ידיד | תאריך פרסום: 17/01/2023 17:32:00 | גרסת הדפסה

עו"ד דוד ידיד | צילום: שלומי יהושע. אילוסטרציה חיצונית:
Frederic Köberl on Unsplash

בית המשפט קיבל אמנם את טענת בית החולים כי דפנות המיטה של המנוח היו מורמות, אך נקבע שצריך היה גם להשגיח שלא יקפוץ מעליהן

בית משפט השלום בתל אביב **קיבל לאחרונה** תביעת **רשלנות רפואית** נגד המרכז הרפואי "שיבא" תל השומר וכנגד ענבל חברה לביטוח, בעקבות פטירת מטופל שנפל בנסיבות עלומות בשטח בית החולים. **סגן הנשיא ישי קורן** קבע שבית החולים התרשל כשלא נקט באמצעי זהירות פשוטים שהיו יכולים למנוע זאת, ופסק לעיזבון המטופל פיצוי בגובה 183,202 שקל.

האירוע התרחש לפני כ-5 שנים, אז פנה המנוח (72) ל"שיבא" לאחר שהופיעו אצלו כאבי ראש, בחילות והקאות, והפרעה בדיבור. לאחר אשפוזו במחלקה הפנימית הוא אובחן כמי שעבר שבץ, אך לא נמצא דימום מוחי והוא הועבר לשיקום גריאטרי. ברישום הרפואי בעניינו נרשם, יותר מפעם אחת, שלמרות צלילותו קיים אצלו סיכון מוגבר לנפילה.

יומיים חלפו והמנוח מצא עצמו בנסיבות עלומות שרוע על הרצפה. הוא הובהל לחדר המיון אך למרבה הצער מצבו החמיר והוא הלך לעולמו.

בתביעה שהוגשה ביולי 2020 טענו יורשיו, בין היתר, כי בית החולים כשל בהשגחה על המנוח מה שהוביל לנפילתו ומותו. לטענתם, נסיבות הנפילה מלמדות שהמנוח נפל מהמיטה מכיוון שמעקה הבטיחות שלה לא הורם. במצב בו למנוח קיים סיכון מוגבר לנפילה היה על בית החולים להשגיח עליו ביתר שאת. בנסיבות אלה טענו התובעים כי בית החולים אחראי לתאונה הקטלנית ועליו לפצותם בכ-700,000 שקל.

מנגד טען בית החולים כי הטיפול במנוח היה נכון וראוי. לדבריו, דפנות המיטה היו מורמות ואין בסיס לטענה שהמנוח נפל מהמיטה. הנתבע הוסיף שהמנוח ואשתו קיבלו הסברים והדרכה בנושא מניעת נפילות. בהקשר לכך נטען שהמנוח היה צלול, הבין את ההסברים ושיתף פעולה עם הצוות הרפואי.

בקשר לסכום התביעה טען הנתבע, בין היתר, שאין לפסוק לתובעים סכומים עבור הפסדי השתכרות של המנוח, מאחר שבית החולים עדיין חשוף לתביעה מצד אלמנת המנוח (שלא צורפה כתובעת בהליך זה) כתלויה שלו.

קפץ מהמיטה?

תחילה הבהיר השופט קורן כי מבחינה עובדתית הצדק עם בית החולים, שכן התיעוד הרפואי מלמד שדפנות המיטה היו מורמות ואילו טענת התובעים שהן היו מורדות לא הוכחה. לדבריו, אין סיבה לחשוד שהאמור ברישום הרפואי איננו אמת.

אז איך בכל זאת נפל המנוח? השופט ציין שמהעדויות ששמע עולה כי לעיתים מטופלים במצבו של התובע מצליחים לעשות דברים שלמתבונן מהצד נראה שלא יצליחו לעשות. גם הרופאה שהוזעקה כשהמנוח נפל כתבה ש"ככל הנראה המטופל קם מהמיטה בכוחות עצמו ונפל". כך שייתכן שהמנוח מצא כוחות עילאיים לעבור מעל הדפנות.

אלא שבמצב כזה, כתב השופט, כשהצוות הרפואי צפה אפשרות של "קפיצה" מהמיטה, היה עליו להגביר את ההשגחה על המטופל, בין אם בהצבת סמוך לחדר האחיות ובין אם בהודעה לבני המשפחה שעליהם לדאוג למלווה שישמור עליו. בית החולים התרשל משלא עשה זאת.

לעניין שיעור הנזק קיבל השופט את טענת בית החולים שאין מקום לפסוק לתובעים פיצוי על הפסד השתכרות לנוכח החשיפה לתביעת האלמנה. הוא הוסיף בהקשר זה שלא הוכח כי המנוח היה חוזר לעבודה חרף מצבו הרפואי אילו היה בחיים, וגם מסיבה זו אין לקבל את התביעה בראש נזק זה.

בסופו של יום נפסקו לתובעים 35,000 שקל עבור הוצאות קבורה ואבל ו-120,000 שקל עבור כאב וסבל וקיצור תוחלת החיים. זאת לצד הוצאות משפט בסך 1,000 שקל ושכ"ט עו"ד בסך 27,202 שקל.

- ב"כ התובעים: עו"ד לימור קלייטמן
- ב"כ הנתבעים: עו"ד יעקב עוזיאל

עו"ד דוד ידיד עוסק/ת ב- נזיקין
** הכותב/ת לא ייצג/ה בתיק.